Р Е Ш Е Н И Е
№ 44659

гр. София, 13.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска
ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Йоана Владимирова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8457** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба от Дирекция „Инспекция по труда“ против решение № 1831/22.05.2026 г., постановено по а.н.д № 137/2026 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и при нарушение на материалния закон - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК във връзка с чл. 63и от ЗАНН. Поддържа се, че районният съд неправилно е приел липса на осъществено административно нарушение. Твърди се, че сключеният граждански договор прикрива реално трудово правоотношение, тъй като лицето е престирало работна сила при установено работно място в търговски обект, фиксирано работно време, определени почивки, почасово възнаграждение с периодично месечно изплащане и в условията на йерархическа зависимост спрямо работодателя. Оспорва се и изводът на съда за допуснато съществено нарушение на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, като се посочва, че наказващият орган е разгледал преписката ведно с възражението срещу АУАН и че правото на защита на наказаното лице не е накърнено. По тези съображения се моли за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново по съществото на спора, с което наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД, чрез пълномощника адв. К. оспорва касационната

жалба и моли за отхвърлянето й. Подробни съображения излага в представения отговор на касационна жалба от 20.07.2026 г., в хода по същество и в депозирани писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.
Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА, но по съображения, различни от посочените в нея.
Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №22-2500680/11.12.2025 г., издадено директора на Дирекция „Инспекция по труда“- С., с което на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда на „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.
Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:
На 15.09.2025 г. от инспектори при ДИТ - С. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в магазин H&M в [населено място], [улица] PARADICE CENTRE, където е заварена П. С. И. да извършва сортиране и алармиране на дрехи. Същата попълнила бланкова декларация, в която вписала, че работи от месец февруари в „Тренквалдер“, в обект „П.“ „H&M“ на [улица], на длъжност продавач-консултант, с работно време от 07.30 ч. до 14.00 ч., с почивка в работния ден 0,30 ч. и 2 почивни дни през седмицата, има сключен граждански договор за срок от 6 месеца, последното получено трудово възнаграждение е на 15.08.2025 г. в размер на 8,75 лв./ч.
Проверката продължила по документи в ДИТ-С., където на 19.09.2025 г. е представен гражданският договор от 27.08.2025 г., сключен между „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД /като възложител/ и П. С. И. /като изпълнител/, приемаща да извърши сортиране, подреждане и поставяне на етикети и аларми на посочен брой артикула, в срок до 28.02.2026 г., за което възложителят ще й заплати възнаграждение в общ посочен размер сума в лева. Проверката приключила на 14.11.2025 г. с Протокол за извършена проверка № ПР2537641/14.11.2025 г.
На 14.11.2025 г. е съставен АУАН за това, че „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД е извършило на 15.09.2025 г. в [населено място] нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, изразяващо се това, че в качеството си на работодател не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила от П. С. И. като трудови, като не е сключил с нея трудов договор в писмена форма.
Въз основа на АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд.
За да отмени наказателното постановление, Софийският районен съд от правна страна е приел, че вмененото нарушение на чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ не е безспорно доказано. Изложил е мотиви, че наличните доказателства не установяват П. С. И. да е предоставяла работна сила в търговски обект - магазин „H&M“ в [населено място], [улица] PARADICE CENTRE, който да е стопанисван от „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД, не установяват тя да е имала конкретно определени от работодателя дневно работно време и дневна, междудневна и седмични

почивки, отпуск и конкретно договорено месечно възнаграждение, т.е. отношенията между тях фактически да са били трудови. Софийският районен съд е извел извод за неприложимост на разпоредбите на КТ в отношенията между П. С. И. и „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД .
Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.
Постановеното от районния съд решение е недопустимо, поради което същото следва да бъде обезсилено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при правилно и надлежно конституиране на страните в производството. Съображенията за това са следните:
Производството пред Софийския районен съд е образувано на 08.01.2026 г. по жалба на „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД срещу наказателно постановление №22-2500680/11.12.2025 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С.. С разпореждане №2882/27.02.2026 г. делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание и е разпоредено да се призоват страните, както следва: жалбоподател „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД и въззиваемата страна (административно наказващия орган). За насроченото за 26.03.2026 г. открито заседание са призовани жалбоподателя и административно наказващия орган Дирекция „Инспекция по труда“ С.. Видно от протокола от съдебно заседание, проведено на 26.03.2026 г., като въззиваема страна е посочена Дирекция „Инспекция по труда“ С..
Съгласно приложимата към момента на образуване на производството, провеждане на откритото съдебно заседание и към момента на постановяване на решението на СРС е в сила разпоредбата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), която постановява, че при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. Отнесена към производството, приключило с постановяване на обжалваното решение, нормата на чл. 61, ал. 1 ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) е изисквала районният съд да конституира надлежно страните и в частност като въззиваема страна е следвало да бъде конституиран директора на ДИТ - С..
Съгласно т. 1 от Тълкувателно постановление № 3 от 28.04.2023 г. по тълк.д. № 5/2022 г., ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, надлежната въззиваема страна при обжалване и протестиране на актовете по чл. 58д, т. 1 - 3 ЗАНН е единствено административно наказващият орган /чл. 47 от ЗАНН/. В настоящият случай това е директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., който съгласно мотивите на тълкувателния акт е единствено легитимиран да отговаря по оспорването на издаденото от него наказателно постановление.
Призоваването и участието на страни, извън посочените в чл. 61, ал. 1 от ЗАНН, които не притежават пасивна процесуална легитимация да участват в производството обуславя недопустимост на постановения съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение, а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса. Недопустимият съдебен акт следва да бъде обезсилен на основание чл. 221, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото следва да бъдат призовани надлежните страни, а именно санкционираното лице „Тренквалдер Сървисис“ ЕООД и наказващият орган - директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - С..

По претендираните от страните разноски ще следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото (чл. 226, ал. 3 от АПК)
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 3 от АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОБЕЗСИЛВА решение №1831/22.05.2026 г., постановено по а.н.д №137/2026 г. по описа на Софийския районен съд.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: